

Flugten fra virkeligheden

Af Peter Olesen

Romanen "Søllerød Blues" af den nu 19. årige Morten Hansen tegner et portræt af den forgæves meningssøgende ungdom og legitimerer samtidig stofmisbrug – eller gør den?

"Opsigtsvækkende debut-roman med et nutidigt rapt sprog og en hurtig puls om et halvt år i en ung fyrs liv, hvor 'virkeligheden stinker'". Sådan stod der at læse i Berlingske Tidende sidste efterår. Bogen hedder "Søllerød Blues", forfatteren hedder Morten Hansen. Han var 18 år, da bogen blev sendt på gaden. Dette, husker jeg, gjorde et indtryk.

Med udgivelsen af "Søllerød Blues" er definitionen på den såkaldte ungdomsroman nemlig rykket og blevet mere autentisk. Flittigt læste, og ikke mindst i folkeskole – og gymnasieregi' gennemanalyserede, klassikere som Rifbjergs "Den kroniske uskyld" og Lynggaards "Martin og Victoria", er alle skrevet af forfattere, der på det skrivende tidspunkt for længst havde forladt det teenager-stadium, bøgernes handling tager udgangspunkt i.

Af den grund fremstår "Søllerød Blues", med forfatterens alder in mente, mindre distanceret. Den er skrevet i nuet.

"Årets første ryger, årets første gode oplevelse. Jeg trænger til at slamme, hele året har været en dårlig fråde. Jeg

får bongen i hånden, bambussen. Tager et hoved, stopper det, tager toppen af, sætter hovedet på plads, ånder ud, tager munden ned til åbningen, tænder lighteren, tænder hovedet, suger, slammer, holder røgen inde, flyver", kommer det ekstatisk fra bogens hovedperson Vasco i et højtsvævende øjeblik. I starten af bogen. Og på det tidspunkt er det hverken første eller sidste gang, vi stifter bekendtskab med Vasco og sine venners brug af den euforiserende og ikke mindst virkelighedsforvrængende ekstrakt af hamplanten.

Jagten på meningen med livet

Der sker temmelig ofte. Alt for ofte? Måske. Et signal, et nødråb? Sandsynligvis.

"Søllerød Blues" tager os med ud på en rejse uden synlige pejlemærker. I en periode på et halvt år følger vi 9. klassens eleven Vasco, som sammen med sine jævnaldrende venner Christoffer, Marco og Vitus er passagererne. Omflakkende og rastløse forsøger de at få tiden til at gå, finde et indhold, finde en mening – med livet, kærligheden, dem selv og det "stokkonservative" samfund de er født ind i, men som de ikke føler, de er en del af. Den er svær og udefinerbar - meningen. Penge er der ellers nok af, det er jo ikke Søllerød og Wiskybæltet for ingenting. Hjemme hos Vasco mangler der heller ikke noget. Den store Mercedes med de tonede ruder, det mondæne hus. En mor og en far. Og så

alligevel ikke. Mor er der, forsøger at være der, kan ikke rumme det at være der. Har nok at spekulere på. Far er aldrig hjemme, er på arbejde. Hedder det. Kommer konsekvent 6-7 timer senere hjem. Familieidyllen bag ligusterhækken fældes af skænderier på skænderier. Mellem far og mor, og mellem far, mor og Vasco. Fremmedgørelse.

Ideel i undervisningen?

"Søllerød Blues" kan ikke undgå at fænge - eller hvert fald gøre et indtryk på elever i de største klasser i folkeskolen. Sproget med nutidig slang som: "Hun var meget fråde", og "Jeg slammede hurtigt, jeg var skæv i forvejen, så jeg blev syrebask", er gode eksempler på dette. Der er kommet nye koder, en ny jargon. Ovenstående viser, at Morten Hansen på en naturlig og indsigtfuld måde, ved hvad dette handler om. På et eller andet niveau er det synligt, at han har været der selv.

Med udgangspunkt i "Søllerød Blues" kunne det være en kærkommen mulighed for lærere og lærestuderende at forholde sig til temaer som unges stofmisbrug og identitetskrise.

Det er dog ikke alle, som stiller sig lige så begejstret. I en kronik i Politiken i vinters reflekterede folkeskolelærer Henrik Vejen over, om man skulle inddrage en bog i undervisningen, "hvor budskabet var så frysende og som legitimerede hash, sanseløs druk, beruselse,

graffitimaleri, og butikstyveri". Som et forsøg valgte han at læse den højt for en 8. klasse. "Eleverne var fascinerede, måske forført af bogens magiske ord og ritualer", konstaterede han og spørger derpå: "Forføres eleverne, eller kan de godt skelne? Henrik Vejen er i tvivl. Men erkender dog, at bogen fortjener at blive læst, idet at "det er en ærlig og sympatisk skildring".

En ganske almindelig ung mand

Strøget i København, en frostklar og kølig lørdag formiddag i starten af november. Ved siden af mig går Morten Hansen.. Vi har netop mødtes. "Søllerød Blues" efterlod mig med nogle spørgsmål, som afkrævede svar. Morten og jeg bliver enige om at få os en kop kaffe. Vi finder en cafe. Snakken går. Det er hyggeligt.

Når en teenager som han har skrevet et så dommedagsagtigt portræt af sine jævnaldrende, fristes man til at tro, at Morten Hansen deler det samme sortsind, den samme resignation overfor sig selv, sine venner og samfundet, som hans hovedperson i "Søllerød Blues" gør.

Men nej, Morten har hverken ringe i øre, næse eller mund er hverken flipper eller punker og på den måde meldt sig ud af samfundet. På ingen måde. Han er bare en ganske almindelig, smilende og imødekommende ung mand, som netop er blevet student, og som har planer om at søge ind på litteraturvidenskab

til efteråret. Vigtigst af alt, ser han chancerne for nutidens unge som værende temmelig positive:

"Jeg er meget forhåbningsfuld, jeg synes der et kæmpe potentiale og kreativitet i de unge. Det gælder, selv på en institution som en folkeskole, og et gymnasium om at turde udfordre denne kreativitet og få det optimale ud af det." Efter en slurk af den skoldhede kaffe understreger Morten dog, at Vasco klart vil se "Søllerød Blues" som et anklageskrift mod normaliseringen og fremmedgørelsen: "Vasco mener, han har svar på alt. Det er ham imod omverdenen. Konstant observerer han, hvad der foregår, men finder ikke nogle løsninger. Han sidder fast, lige meget hvor meget han forsøger at kæmpe imod. Det er lidt den samme sørgelige fornemmelse, man oplever, når man hører blues. Følelsen af, at det kører i ring, man kan ikke komme ud af det".

Ærlig om hash

Vascos image som den coole tænker er ifølge Morten også en af grundene til, at der i "Søllerød Blues" ikke findes episoder med sex. Noget som ellers er et fast element i en ungdomsroman.

"Hvis jeg skulle bringe sex ind i det, ville det hele vælte. Pointen er, at Vascos karakter gør, at han ikke må lide nederlag. At have sex den første gang kræver en eller anden form for ydmyg holdning. Den ville slet ikke passe ind i Vascos verdensbillede", konstaterer

Morten, kaster et blik ud af vinduet og fortsætter:

"Vasco er ligeså forvirret i starten som i slutningen, finder ikke meningen med livet"

Hvis der er en ting, Morten kun kan

"Søllerød Blues" (184 sider) har solgt i to oplag. En Paperbackudgave er netop udsendt. Thura Film har købt rettighederne til en filmatisering.

Efter planen er der premiere til sommer.

SEMIFESTER 2002

Fastelavnsfest: 1. februar.

Martsfest d.8. Marts.

Majfest d.8. Maj.